

BAKAĆ (17) *vb impf*

Oba a jasne.

inf bakać (3). ◇ *praes 1 sg* bakam (2). ◇ *2 sg* bakasz (2). ◇ *3 sg* baką (2). ◇ *praet 3 sg* bakął (3). ◇ *3 pl* bakali (1). ◇ *imp 2 sg* bakaj (1). ◇ *part praes act* bakając (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

Upominać, łajać, karcić; castigare Mącz, inclamare Calep, Cn (17) : Gospodarz przydzie bákając/ W koźde iálfi náglądając. *BierEz R3; Inclamo – Wołam łaiac, bakam. Calep 520b.*

bakać z czego: Iakoby rzekł, mogłemci ia żydy karac a bakac z wielkiew krzywdy, alem niechciał z wielkiew pokory. *WróbŻółt Nv.*

bakać komu (3): *BierEz C2, R*; Sługam mnogim rozkazuje; Jednym baka, drugim dziękuje *BierRozm 23. Cf bakać o co.*

bakać kogo (8): *KromRozm I Bv, D2*; A dla tego ye Páweł S. furowye bakał. *KromRozm II k3v, e2; KromRozm III D5v*; [Oddal ode mnie takie bakanie] Bakanie, czuśz ktorim bakaśz pyśzne. *WróbŻółt Nv, nn7; Mącz 40 b. Cf bakać czym, Szeregi.*

bakać na kogo (2): Ezop rzekł/ podobno dzieci maśz Ná ktore więc częśto bakaśz. *BierEz A4; OpecŻyw 59.*

bakać o co: Stárzec áby fie fyn karał/ Sługam iego winy wkładał: Rzkomo im o to bákając/ Ták fyná nápominając *BierEz R.*

bakać czym (2): *WróbŻółt nn7; Całtigo, karzę/ flowy kogo bakám. Mącz 40b.*

Szeregi: »bakać albo (a, i) karać; karać (łajać) albo bakać« (1 : 3): *OpecŻyw 60v; Wífák fwyęty Páweł piśfe/ karz/ łay/ álbo bákay KromRozm I Bv, D2; WróbŻółt Nv.*

»napominać a bakać«: [Paweł św.] nápomina/ á báka tych ktorzy o nim nye dobrze rozumyeli. *KromRozm II e2.*

Synonimy: karać, łajać, napominać, strofować.

Formacje pochodne: zabakać, zbakać.

Cf **BAKANIE**